

मोक्षदास (मो^० + दास) und ^०मिश्र m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 142, b. 143, a. Verz. d. B. H. No. 533. HALL 99. Journ. of the Am. Or. S. 6, 524.

मोक्षभोग (मो^० + भोग) m. Bez. eines best. süßen Gerichts, = समि-
ताशर्कराद्युतादियुक्तमिष्टान्विशेषः PĀKARĀŚ. im ÇKDR.

मोक्षवह्निका (मो^० + व^०) f. eine best. Pflanze Suçr. 2, 336, 14.
^०वह्नी HṚDAJAD. in NIGH. Pr.

मोक्षनिद्रा (मोक्ष + नि^०) f. ein Schlaf im Irrthum so v. a. eine unbe-
sonnene Zuversicht Spr. 2632.

मोक्षनीय (von मोक्ष) adj. 1) auf Irrthum —, auf einer Verirrung des
Geistes beruhend, daraus hervorgegangen: प्रयोगैः प्रभैः — व्यामिश्रैः —
मोक्षनीयैः (= तामसैः Schol.) MBH. 3, 13873. COLEBR. Misc. Ess. 1, 384.
WILSON, Sel. Works 1, 317. — 2) verwirrend: तुमुले संविमर्दं मुदरूपो
— मोक्षनीये MBH. 6, 3787. 7, 6146.

मोक्षमन्त्र (मोक्ष + मन्त्र) m. ein Zauberspruch, mit dem man Jmd be-
thört, verwirrt, KATHĀS. 11, 4. 70, 69. Vgl. कामस्येव जगन्मोक्षमन्त्रविद्या
शरीरिणी 33, 59 und लक्ष्मीरभसाकर्षणसिद्धमोक्षमन्त्र 18, 406.

मोक्षमय (von मोक्ष) adj. f. ई in Verblendung des Geistes —, in Irrthum
bestehend: प्रमादमदिरा Spr. 339.

मोक्षमुद्गर (मोक्ष + मु^०) m. der Hammer gegen die Verblendung des
Geistes, Titel zweier Schriften GILB. Bibl. 294. fgg. HALL 103.

मोक्षयितर (vom caus. von 1. मुक्ष्) uoml. ag. Verwirrer: यो मुक्षयतां मो-
क्षयिता MBH. 3, 896.

मोक्षरात्रि (मोक्ष + रा^०) f. die Nacht der Verwirrung, Bez. der Nacht
beim Weltuntergange BRAHMAVAIV. P., PRAKṚTIK. 31 im ÇKDR.

मोक्षवत् (von मोक्ष) adj. im Irrthum befangen MBH. 3, 1591. GAUDAP.
zu SĀMĀJAK. 18.

मोक्षशास्त्र (मोक्ष + शास्त्र) n. Irrlehre: चकार मोक्षशास्त्राणि केशवो
ऽपि शिविरितः । कापालं नाकुलं वामं भैरवं पूर्वपश्चिमम् ॥ पञ्चरात्रं प्राप्नुयतं
तद्यान्यानि सकृन्नशः । KĪRMA-P. 14 im ÇKDR.

मोक्षप्रलोलार (मोक्ष-प्रूल-उ^०) n. Titel einer Schrift Verz. d. Oxf.
H. 341, a, 38.

मोक्षिन् (von 1. मुक्ष्) 1) adj. verwirrend: प्रकृति BHAG. 9, 12. माया MBH.
1, 1156. 6042. R. 1, 43, 47. MĀRK. P. 11, 19. KATHĀS. 72, 286. निद्रा च
सर्वभूतानां मोक्षिनी (so die neuere Ausg.) HARIV. 3290. माया मायिनाम-
पि मोक्षिनी BHĀG. P. 3, 6, 39. मुनिमानस^० KATHĀS. 28, 104. जगन्त्रितय^०
30, 3. — 2) f. ^०नी a) die Blüthe einer Jasminart (त्रिपुरमालीयुष्य) RAT-
NAM. im ÇKDR. — b) N. pr. einer Apsaras Verz. d. Oxf. H. 26, b, 49.
27, a, 1. 2. 101, b, 7. 133, b, 43. PĀNĀK. 1, 14, 48. — Vgl. गन्धमोक्षिनी.

मोक्षक (wie eben) adj. in Verwirrung gerathend TS. 6, 4, 3, 3.

मोक्षोपमा (मोक्ष + उ^०) f. Irrthum-Gleichniß, Bez. einer rhetorischen
Figur, in der man Jmd das Verglichene mit dem, womit es verglichen
wird, verwechseln lässt; Beispiel: शशीत्युत्प्रेद्य तन्वङ्गि तन्मुखं तन्मु-
खाशया । इन्दुमप्यनुधावामि indem ich, o Schlankgliedrige, dein Antlitz
für den Mond halte, laufe ich aus Verlangen nach deinem Antlitz sogar
dem Monde nach, KĀVYĀD. 2, 25.

मोक्ष m. patron. von मूक ĀÇV. ÇR. 12, 10.

मोक्षलि m. Rabe HALĀJ. 2, 91. — Vgl. मौकलि.

मौकुन्द adj. zu Mukunda d. i. Viṣṇu in Beziehung stehend PĀN-
ĀK. 3, 14, 6.

मौकलि m. Krähe H. 1322. UTTARARĀMAK. 36, 12. — Vgl. मौदलि (wohl
die richtige Form).

मौक्तिक (von मुक्ता) n. eigentlich collect. Perlen, dann aber auch die
einzelne Perle AK. 2, 6, 3, 6. 2, 9, 93. TRIK. 2, 9, 33. H. 637. 1068. HALĀJ.
3, 42. MBH. 2, 1102. 8, 812. HARIV. 3236. 14876. R. 5, 9, 12. MĀKĪH. 91.
8. RAGH. 9, 43. 19, 45. VARĀH. BRH. S. 29, 6. 9. 34, 110. 107, 10. WEBER.
Nax. 2, 391. Spr. 123. मौक्तिकं न गते गते 3021. 3132. 4009. KATHĀS.
42, 3. त्रिवेभ्यो मौक्तिका पूर्णपाणिः सिन्दुः RĀGĀ-TAR. 4, 176. KĀURAP. 16. BHĀG.
P. 4, 24, 1. Verz. d. Oxf. H. 86, a, 11. 339, a, 38. ^०मारणा 320, b. No. 760.
हस्तिमस्तकदत्तौ तु दंष्ट्रा युनवराक्षयोः । मेघो भुङ्गमो वेणुमत्स्वौ मौक्ति-
कयोः ॥ Cit. beim Schol. zu H. 1068. masc. MBH. 9, 2493. am Ende
eines adj. comp.: प्रोक्ता नक्षत्रमाला च सप्तविंशतिमौक्तिका HALĀJ. 2, 408.

मौक्तिकगुम्फिका (मौ^० + गु^०) f. Perlenaufretherin KĀÇIKH. 43, 9 in
Gött. gel. Anz. 1860, S. 741.

मौक्तिकतण्डुल (मौ^० + त^०) m. weißer Javanāla RĀGĀN. im ÇKDR.

मौक्तिकदामन् (मौ^० + 4. दामन्) n. 1) Perlenschnur. — 2) ein best. Me-
trum, 4 Mal ————— COLEBR. Misc. Ess. II, 160 (VII, 28.
Ind. St. 8, 383.

मौक्तिकप्रसवा (मौ^० + 3. प्रसव) f. Perlenmuschel RĀGĀN. im ÇKDR. —
Vgl. मुक्ताप्रसू.

मौक्तिकमाला (मौ^० + मा^०) f. 1) ein Halschmuck aus Perlen. — 2) ein
best. Metrum, 4 Mal ————— COLEBR. Misc. Ess. II, 160
(VI, 14). Ind. St. 8, 377.

मौक्तिकरत्न (मौ^० + रत्न) n. Perle; davon nom. abstr. ^०ता f. Spr. 3490.
— Vgl. मुक्तारत्न, मुक्तामणि.

मौक्तिकमुक्ति (मौ^० + मु^०) f. Perlenmuschel RĀGĀN. im ÇKDR. — Vgl.
मुक्तामुक्ति.

मौक्तिकावलि (मौक्तिक + का^०) f. Perlenschnur: लसन्गत् KIK. 12.
41. — Vgl. मुक्तावलि.

मौख्य (von मूक) n. Stummheit गण्डा दृढादि zu P. 5, 1, 123. M. 11, 51.

मौल (von मौल) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 230, b. LĀTJ. 3, 6, 22. 23.

मौद्रिक (wie eben) adj. zur Befreiung eines verfinsterten Gestirns —
zum Ende einer Finsterniss in Beziehung stehend SŪRIAS. 4, 21. 5, 15.
6, 5. 6. 14.

मौख (von मुख) adj. zum Munde in Beziehung stehend; subst. ein
zum Munde in Beziehung stehender Makel PRĀJACĪTIVAT. im ÇKDR.
यैनिः श्रौतेश्च मौखेश्च मुद्धानाम् HARIV. 6997. मौखैः श्रावित्वसंवन्धैः Schol.
die neuere Ausg.

मौखर (von मुद्गर) adj. Bez. eines Geschlechts HALL in der Einl. zu
VĀSAVAD. 32. मौखरि m. patron. ebend. 33.

मौखर्य (wie eben) 1) n. Geschwätzigkeit ÇABDĀRTHAK. bei WILS. PĀNĀK.
1, 14, 107. — 2) f. श्रौ fem. zum patron. मौखरि P. 4, 1, 79, Sch.

मौखिक adj. von मुख ÇKDR.

मौख्य (von मुख) n. Vorrang u. s. w. WILSON. Statt ग्राममौख्येन दण्ड-
नायकेन Hit. 66, 6 ist mit der v. 1. ग्रामस्य द^० zu lesen.

मोगध SĀH. D. 123 und UTTARARĀMAK. 83, 6 (die neuere Ausg. 107, 6